

A scenic view of a park with a pond and a stone bridge. The pond is in the foreground, reflecting the surrounding greenery and the sky. In the background, there is a stone bridge with three arches, surrounded by lush trees and a clear blue sky. The overall atmosphere is peaceful and natural.

Сучасна паркова культура України, її переваги і проблеми

Виконав:

Гуринець Роман

Поняття парку

Парк-це спеціальна обмежена територія або штучна територія, виділена переважно з метою рекреації .

Види парків

Види парків

Громадські парки

Національні парки

Паркова композиція

Композиція в садово-парковому мистецтві – це розміщення природних елементів, штучних форм, частин території парку за певною просторовою системою, що обумовлена ідейним задумом і призначенням об'єкту. Композиція поділяється на планувальну і просторову, або об'ємну. Планувальна композиція – це двомірне планування на площині, а просторова – створення паркових пейзажів із об'ємних елементів, які людина спостерігає в стані спокою або руху і тому вона розвивається в трьох або чотирьох вимірах. Вибір тієї чи іншої композиції парку залежить від соціальних умов, природних факторів місцевості, зонування території і творчої індивідуальності автора. Парковий простір складається із системи алей, водойм, рослинності, інженерних споруд і малих архітектурних форм, які поєднані планувальною і просторовою композицією. Для його формування використовують співвідношення об'ємних рослинних і штучних форм із урахуванням специфічних художніх композиційних закономірностей.

Квіткові композиції

Особливо важливу роль в садово-паркових композиціях відіграють різні квіткові угруповання. Забарвлення, форма і аромат квітів і квітучих гілок будять фантазію, піднімають настрій, повертають бадьорість і енергію. Тому під час проектування парку, саду, скверу необхідно ретельно продумувати планування квітників.

Квітники умовно можна розділити на два види: функціональні та експозиційні. Функціональні квітники надають парадність основним композиційним центрам, акцентують увагу на цікавих спорудах, скульптурах і тощо.

До експозиційних квітників відносяться ділянки окремих квіткових культур або моносади (розарії, георгінарії, ірідарії, тюльпанарії). Всі дерева і кущі класифікують за багатьма критеріями: за темпами зростання у висоту; по відношенню до інтенсивності освітлення (силі світла); за здатністю переносити зниження температури; за потребою у волозі; за щільністю крони; у залежності від особливості місцевості або інших паркових елементів.

Паркові споруди

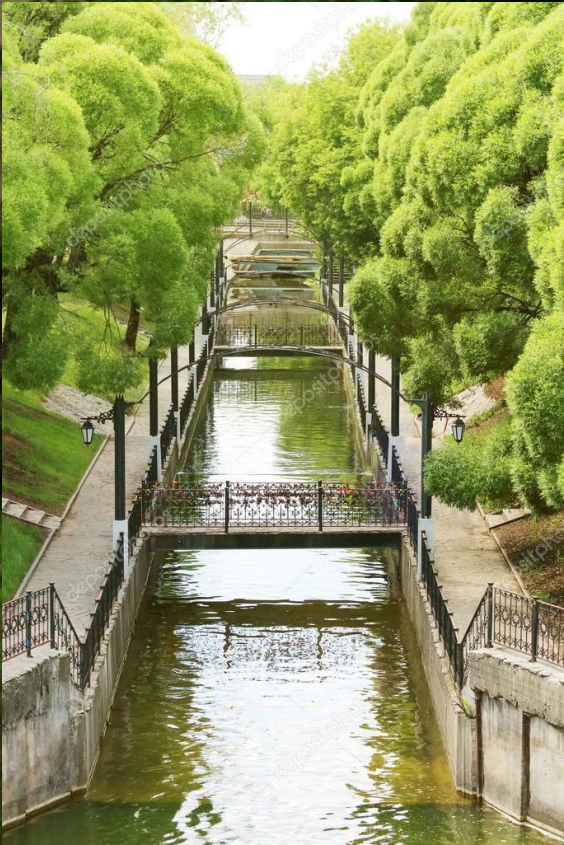
Всі паркові споруди поділяються на чотири групи: художньо-декоративні (пластика і скульптура), побутові загально-паркові, спеціалізовані комплексні, допоміжні. До побутових загально-паркових малих архітектурних форм відносяться споруди для створення тіні, захисту від дощу (перголи, навіси, бесідки), паркове обладнання (лавки, урни, столи, шезлонги), торговельні підприємства, фонтанчики для пиття води, туалети, інформаційні таблиці і вказівники. Спеціалізовані комплексні малі архітектурні форми в різних за призначенням функціональних зонах слугують для організації атракціонів, виставок, прем'єр, кінофільмів, читання лекцій, проведення ігор тощо.

Паркові споруди

Для активного відпочинку використовується комплексне обладнання спортивних майданчиків, тематичних майданчиків для дітей різних вікових груп. Зони активного відпочинку необхідно розташовувати віддалено від секторів і куточків тихого відпочинку.

До допоміжних споруд належить велика група малих архітектурних форм, які допомагають найбільш зручно використовувати територію парку (мости, підпірні стінки, тераси, віадуки, світильники).

Водойми у парковій системі

Значні за розмірами водоймища (природного або штучного походження) є композиційною основою — ядром парку, що впливає на архітектурно-планувальне рішення в цілому. До водоймищ відносяться річки, канали, водосховища, ставки; до водних пристроїв — басейни, фонтани, водоспади тощо.

Види водойм у парковій системі

- *природні і штучні;*
- *великі (головні річки, річки I—II порядку; озера, водосховища площею понад 100 га), середні (річки III порядку; водосховища і ставки площею 10—100 га) і малі (річки IV порядку), струмки;*
- *озера, ставки площею менше 10 га;*
- *водні пристрої;*
- *глибокі (більше 3 м), середньої глибини (1–3 м) і дрібні (до 1 м);*
- *ті, які течуть (річки, струмки, канали) і стоячі (озера, водосховища, ставки);*
- *протяжні (річки, канали), компактні (озера, водосховища, ставки, басейни), суцільної форми.*

Паркові дороги

Основа планування – композиція системи паркових доріжок і алей, оскільки ландшафт парку в основному сприймається з доріг. Відповідно до зображення у плані паркові алеї і дороги можуть бути тільки двох видів: геометричними (прямолінійними) і вільними(криволінійними).

Під час геометричних планувальних рішень основою композиції є строгі, врівноважені пропорції. Живописне (вільне) планування впливає на людину несподіваними, заснованими на контрасті рішеннями. Вибір тієї чи іншої планувальної композиції паркових доріжок і алей залежить від природних факторів, відвідуваності, функціонального призначення, зонування паркової території, особливостей індивідуальності автора планування.

Система паркових комунікацій

Система паркових комунікацій складається з наступних елементів: головна алея, кільцева дорога, міжгазонні алеї, внутрішньозонні алеї і дороги, різні майданчики та площі (видові, спортивні тощо). Кожен елемент системи виконує певні функції і вимагає відповідного декоративного оформлення за допомогою прийомів і засобів просторової композиції. Головна алея забезпечує зв'язок композиційних центрів парку між собою і з центральним входом. Оскільки на головній алеї відбувається розподіл основних потоків відвідувачів по території парку, ширина її повинна бути не менше 10 м. Залежно від рельєфу головну алею іноді планують з невеликими вигинами. Її можна розділити газонами або квітниками на окремі смуги, що допоможе впорядкувати рух по основній комунікації, створить додаткові можливості для декоративного оформлення.

Креативність як сучасна форма паркової культури

Креативність в культурі є активно обговорюваною серед науковців, громадськості всього світу. Так, яскравим прикладом запровадження останньої є Програма ЄС та Східного партнерства «Культура і креативність». Програма покликана забезпечити підтримку культурних та креативних секторів і збільшити їхній внесок у сталий гуманітарний та соціально-економічний розвиток в Азербайджані, Білорусі, Вірменії, Грузії, Молдові та Україні. Програма сфокусована на чотирьох основних напрямках:- проведення досліджень і розвиток механізмів збору доказів;- нарощування потенціалу;- інформування про потенційну роль культурних і креативних секторів у стійкому соціально-економічному розвитку;- надання можливості для міжнародного культурного співробітництва .

Креативність як сучасна форма паркової культури

Програма сфокусована на чотирьох основних напрямках:

- проведення досліджень і розвиток механізмів збору доказів;*
- нарощування потенціалу;-інформування про потенційну роль культурних і креативних секторів у стійкому соціально-економічному розвитку;*
- надання можливості для міжнародного культурного співробітництва.*

Програма дозволить за рахунок різних форм комунікації здобути всім суб'єктам діяльності в сфері культури досвід креативного підходу до формування культурних послуг.

Креативність як сучасна форма паркової культури

Креативність як важлива складова культурно-дозвілєвої діяльності включає в себе усі процеси життєзабезпечення різноманітних закладів культури, серед яких особливе місце належить паркам. Досліджуючи парки, їх функціональну особливість і значущість в культурно-дозвілєвих потребах людини, українська дослідниця О. Копієвська визначає паркову культуру як міцний духовний, соціальний та економічний фактор життєдіяльності суспільства, значущий індикатор способу часу, у якому задовольняються різноманітні потреби..

На думку дослідниці, «паркова культура» формується завдяки креативному підходу при виконанні ряду функцій, а саме: соціокультурної, культурно-дозвілєвої, розважальної, культурно-пізнавальної, естетичної, комунікативної, компенсаторної, екологічної рекреаційно-оздоровчої тощо.

Креативність як сучасна форма паркової культури

Креативне мислення в парковій діяльності дозволяє вирішувати складні професійні завдання, творчо підходити до їх вирішення, що призводить до популярності і просування створених послуг на сучасний культурнодозвіллевий ринок.

Креативність – це не поодинокі явище в організації дозвілля, вона повинна мати вираз в усіх життєздатних компонентах паркової культури. Активне запровадження креативу, дозволить вивести парк (паркову послугу) на лідируюче місце за кількістю відвідувачів і відповідно скласти гідну конкуренцію іншим закладам культури.

Сучасному менеджеру паркового дозвілля, застосування креативу дозволить побачити перспективу розвитку парку, тим самим залучити інвестиції на їх реалізацію.

Проблеми паркової культури у сучасному світі

Рівень урбанізації призводить до того, що передмістя займають весь вільний простір, витісняючи природний ландшафт. У наші дні урбанізація стала одним з основних факторів забруднення навколишнього середовища. Саме з нею пов'язано більше 75% загального обсягу забруднення. Великі міста суттєво впливають на екологічний стан регіону. Жителі називають їх «смогополіси». Нині Україна як держава прагне увійти у європейські структури, надає значної уваги проблемам охорони навколишнього природного середовища та біорізноманіття. В Україні за останні роки паркова мережа перебуває у стадії регресії, практично не розвивається, йде невпинний процес її занепаду та скорочення: відбулася руйнація структури мережі, зменшення базових паркових комплексів (ЦПКіВ), районних та міських парків.

Як врятувати парки?

Люди хочуть бути або хоча б здаватися туристами. Туризм – це справа пішоходів. Якщо ми прагне-привабити туристів, то маємо відбудовувати парки.

Парки необхідні, мабуть, не менше ніж школи чи лікарні. Люди, які відносяться до різних соціальних груп, зустрічаються в громадських місцях, зокрема парках. Тому публічні місця так багато значать для оздоровлення атмосфери міста. У сучасному урбаністичному світі парки набувають все більшої значимості, знаходять своє застосування як у повсякденному, так і під час відпочинку людей. Можна з упевненістю сказати, що сучасні паркові комплекси змінюють уявлення і межі традиційного парку. Коріння цього явища йдуть з ХХ століття. Новітні парки пропонують великий асортимент послуг: творчі заходи, гольф, теніс, велосипедні прогулянки, плавання, екскурсії, гральні майданчики для дітей, культурно-мистецькі клуби. У парках використовуються різноманітні форми організації дозвілля: вистави балету на воді, вечори відпочинку для дорослих, ігрові конкурси, спортивні змагання, рекреаційні програми тощо.

